

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 18. siječnja 2006.

Isusova prisutnost među kršćanima jamči djelotvornost molitve za jedinstvo

Uvodno čitanje: Mt 18,18-20:

"Zaista, kaem vam, što god sveete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu." "Nadalje, kaem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima." "Ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima" (Mt 18,19).

Ovo svečano Isusovo jamstvo dano njegovim učenicima podrava i našu molitvu. Danas počinje već tradicionalni "Tjedan molitve za jedinstvo kršćana", osobito vrijeme razmišljanja o tragediji podjele kršćanske zajednice, ali i razdoblje u kojem se zajedno valja traiti od samoga Isusa "da svi budu jedno da svijet uzvjeruje" (usp. Iv 17,21). Činimo to danas i mi ovdje, u zajedništvu s velikim mnoštvom u čitavom svijetu. Zapravo, molitva "za jedinstvo sviju", u različitim oblicima, vremenima i načinima, uključuje katolike, pravoslavne i protestante, zdruene vjerom u Isusa Krista, jedinoga Gospodina i Spasitelja.

Molitva za jedinstvo dio je one središnje jezgre što je II. vatikanski sabor naziva "dušom svega ekumenskog gibanja" (*Unitatis redintegratio*, 8), jezgre koja obuhvaća upravo javnu i osobnu molitvu, obraćenje srca i svetost ivota. Ovo nas viđenje ponovno dovodi do središta ekumenskoga problema, a to je poslušnost Evanđelju, kako bismo vršili volju Boju, uz njegovu neophodnu i učinkovitu pomoć. Koncil je na to izričito ukazao vjernicima izjavljujući: "Što se tješnijim zajedništvom sjedine - sjedinimo - s Ocem, Riječju i Duhom, to će prisnije i lakše moći uvećavati

uzajamno bratstvo" (*Unitatis redintegratio*, 7).

Čimbenici, koji - bez obzira na podjelu - još uvijek trajno sjedinjuju kršćane, omogućuju da se zajednička molitva uzdigne Bogu. Ovo zajedništvo u Kristu podupire čitav ekumenski pokret te naznačuje samu svrhu traženja jedinstva svih kršćana u Crkvi Bojoj. To razlikuje ekumenski pokret od svakog drugog nastojanja oko dijaloga i oko odnosa s drugim religijama i ideologijama. I u tome je bio jasan nauk Dekreta o ekumenizmu II. vatikanskog sabora: "Sudjeluju pak u tom gibanju, što se zove ekumenskim, oni koji zazivaju Boga Trojednoga i ispovijedaju svoju vjeru u Krista Gospodina i Spasitelja" (*Unitatis redintegratio*, 1). Zajedničke molitve koje se vrše u čitavome svijetu osobito u ovom razdoblju, ili oko Duhova, izriču, uz ostalu, volju za zajedničkim naporom kako bi se ponovno uspostavilo puno zajedništvo svih kršćana. Ove zajedničke molitve "doista su jako djelotvorno sredstvo da se izmoli milost jedinstva" (*Unitatis redintegratio*, 8). Takvom izjavom II. vatikanski sabor tumači u biti ono što Isus kaže svojim učenicima kojima jamči da će im, ako se dvojica sloje na zemlji traći nešto od Oca koji je na nebesima, on to i dati "jer" gdje su dvojica ili trojica sabrana u njegovo ime, on je među njima. Nakon uskrsnuća on ponovno uvjerava učenike da će uvijek biti s njima "u sve dane do svršetka svijeta" (*Mt 28,20*). Upravo ta Isusova prisutnost u zajednici njegovih učenika i u samoj njihovoj molitvi jamči djelotvornost. Do te mjere da on može obećati: "što god sveete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu" (*Mt 18,18*).

No, ne ograničavamo se samo na prošnju. Moemo i zahvaliti Gospodinu zbog novih uvjeta u ekumenskim odnosima među kršćanima, koji se očituju u ponovno pronađenom bratstvu, zbog ostvarene snane veze solidarnosti, zbog rasta zajedništva i postignute suglasnosti - naravno, ne uvijek ujednačene - kroz razne razgovore. Budućnost je pred nama. Sveti Otac Ivan Pavao II. blage uspomene - koji toliko učinio i propatio za ekumensko pitanje - ispravno nas je poučavao da "priznati ono što je Bog već dao, predstavlja uvjet koji nas oraspoluje da prihvatimo one darove koji su još potrebni da se do ispunjenja dovede ekumensko djelo jedinstva" (*Ut unum sint*, 41). Stoga, braćo i sestre, nastavimo moliti, jer smo svjesni da sveta stvar ponovnog uspostavljanja jedinstva kršćana nadilazi naše slabašne ljudske snage i da je jedinstvo u konačnici dar Boji.